No. 2866 Woensdag 28 Juli 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De Encyclieken van de H. Vader en de eenheid van de Katholieke Wereld.

In de grondwaarheden van hun heilig geloof, vormen de katholieken van de gehele wereld een aaneengesloten geheel. Zij hebben de erfenis, die Christus hun heeft toevertrouwd, bewaard. Twintig eeuwen hebben zij zich vastgeklemd aan die waarheid, en ook nu nog zijn zij één in die waarheid.

Deze eenheid van zovele millioenen in alle landen en onder alle volkeren is als een wonder temidden van de moderne wereld, die geen enkele gemeenschappelijke waarheid meer bezit.

Wij willen nu echter niet schrijven over dit wonder, maar over de invloed, die de eenheid zou moeten hebben op het openbare leven. Zou het niet natuurlijk en vanzelfsprekend zijn, dat zij, die binnen de Kerk één zijn, ook buiten de Kerk een zouden zijn, door in grote lijnen dezelfde ideeën te hebben over de grote levensproblemen?

Dit is in onze dagen zeker niet gemakkelijk, want er is bijna geen enkele cultuurland meer, dat niet door revolutionnaire bewegingen geschokt is.

De Katholiek leeft te midden van de wereld. De nood der mensheid beroert ook hem. De problemen over politiek, over de economie en over de geestelijke beschaving grijpen ook in zijn ziel. Daar de tijden verder gaan en aan wisselingen onderhevig zijn, staan er naast de onwrikbare, eeuwige grondwaarheden op alle gebied steeds nieuwe crisisperiodes en nieuwe verhoudingen.

Ook de Katholiek moet vechten, om de juiste weg te vinden in de verwarring van zijn tijd. Hij staat telkens weer voor de grote taak: ieder tijdperk in Christus te bezien en in Christus te vormen.

Dit is een geweldige taak, die de krachten van een enkele mens te boven gaat. En dat is zeker nu het geval, nu steeds nieuwe wereldbeschouwingen op de voorgrond treden. Daarom moeten wij het als een bijzondere schikking van de Voorzienigheid beschouwen, dat de plaatsvervanger van Christus juist in onze tijd ons de richting en de weg heeft gewezen in zijn grote encyclieken. Wanneer alle katholieken ter wereld de gedachten van deze encyclieken tot hun eigen gedachten zouden maken, dan zou er spoedig niet alleen binnen de Kerk, maar ook buiten de Kerk eenheid zijn. De wonderlijke eenheid in de godsdienst zou dan ook een wonderlijke eenheid scheppen in de grote problemen van de menselijke cultuur.

Laten wij alleen maar eens zien naar het gemeenschappelijke leven, dat vooral in de moderne tijd te lijden heeft onder de crisis. In de laatste 50 of 60 jaren hebben wij de ontwikkeling van het kapitalisme beleefd. In dit tijdperk van de machine ontstonden de grootsteden en ook de donkere voorsteden, die bewoond worden door het zogenaamde proletariaat. Woonden er een eeuw geleden 180 millioen mensen in Europa, nu wonen er 450 millioen. Dit aantal alleen toont ons reeds, dat wij in de tijd van de massa's zijn gekomen. Daardoor zijn alle gemeenschapskringen en banden gesprongen. Tot nu toe is nog niemand erin geslaagd, deze massa zo te ordenen, dat zij het beeld van een harmonisch aaneengesloten gemeenschap vertoont.

In zulken tijden bestaat het gevaar, dat men de enkeling vergeet boven de massa, en het leven boven de techniek. Maar wanneer de enkeling niet meer gevormd en gewaardeerd wordt, dan zal de massa nooit gelukkig worden.

Tot aan het einde der tijden zal het immers nodig zijn, dat iedereen zijn ziel redt. Iedereen moet leren lezen en schrijven. Wanneer de enkeling van de hoogte zijner cultuur afzakt, dan zal ook de massa spoedig zonder ziel zijn en zonder innerlijke kracht, een speeltuig in de handen van gewetenloze demagogen. Zie, hoe de Heilige Vader juist deze gevaren wil voorkomen. Laten wij denken aan de encycliek over de familie. Er is geen scherper contrast met de barbaarsheid van de massa's, dan het bevorderen van het familieleven. In de familie ligt het voortbestaan van de mens, de natuurkracht die in God geheiligd is. De liefde van de echtgenoten onderling, de liefde van de ouders tot de kinderen, dat alles is iets zeer persoonlijks. Zolang het familieleven bloeit, kan een volk niet ten onder gaan aan het gevaar van de massa, en zeker niet, wanneer de familie de plichten van de opvoeding nakomt.

Ook in de jongste encycliek over de Katholieke Kerk in Duitsland wordt gesproken over de opvoeding. Het kind behoort toe aan de ouders, voordat het aan iemand anders op deze wereld kan behoren. Voor alles zal aan de ouders eens de ziel van het kind geëist worden. Voor hen is ieder kind een geschenk van God.

Goede ouders zullen hun kind nooit beschouwen als massa-waar. Zij houden van ieder kind, en voeden het met zelfvergetende liefde op. Zolang in een volk de kinderen nog worden opgevoed in de geest van deze encycliek, is ook hier het gevaar van de massa verbannen.

Wanneer een kind uit de familie groeit, dan moet hij zijn plaats vinden in de maatschappij. En ook hierin wordt hij geholpen door zijn geestelijke Vader, want wat is de encycliek Quadragesimo Anno anders dan de weg naar een menselijke gemeenschap, waar rechtvaardigheid en liefde een ware familiegeest scheppen! Alle beroepen moeten een levende eenheid vormen, de klassenstrijd moet voor de volksgemeenschap wijken, en de rassenstrijd voor de vrede onder de volkeren. Zo krijgt het beroepsleven voor iedereen zijn zin. Hij zal geen massa worden, maar hij vervult een taak op de plaats, die hem door de Voorzienigheid is toegewezen. En zo vervult ieder volk zijn taak in de Godsbond van alle volkeren.

Wanneer alle katholieken grote encyclieken van deze Paus eens wilden lezen en bestuderen, dan zou er binnen korte tijd een overal gelijke opvatting zijn over de problemen der gemeenschap! De strijders voor de anarchie zouden dan de „acies bene ordinata", het goedgeordende leger van de Katholieke wereld tegenover zich vinden. Uit het wonder van de eenheid en vrede in het bereik van de cultuur ontstaan. De plaatsvervanger van Christus heeft het zijne gedaan. Nu moeten de gelovigen het hunne doen.

Arubaanse helderziendheid.

In de Amigoe van 21 Juli 1937 hebben we het bekende rekest opgenomen, wat door enkele afgevaardigden van Aruba gestuurd was aan H.M. de Koningin. En, gelijk we schreven, ter oriëntering van onze lezers gaven we daarbij, het standpunt van ons Bestuur, zoals dat door de bestuursgemachtigden was uiteengezet in de begrotingsdebatten van de Koloniale Raad.

Nada mas!

We hadden wel verwacht dat van Arubaanse zijde daarop gereageerd zou worden; want de atmosfeer was en is daar nog steeds erg geladen.

Maar we hebben zelden wel in een polemiek zulk een tragiek gezien als in het antwoord van El Despertador van Zaterdag l.l. waar een zekere anonymus, blijkens de ondertekening „clair-voyance", zich de gave der helderziendheid meent te moeten toekennen en die... nog niet eens gezien heeft dat de „Amigoe" in haar betreffend artikel alleen de begrotingsdebatten van de Raad heeft weergegeven en niet haar eigen mening in zake de Aruba-havenkwestie!

Wat wij weergaven, was niet de mening van de Amigoe-redacteur, ietwat smalend door clair-voyance genoemd „een enkeling achter zijn lessenaar"; maar de mening van de Heren ten Brink en Gouw die de zaken op Aruba bij ondervinding kennen.

We hebben dat zelfs meerdere malen in ons artikel neergeschreven; maar de clair-voyance heeft de schrijver van El Desp. wel heel jammerlijk in de steek gelaten, dat hij dit niet heeft gezien!

We zelf geven gaarne toe in de havenkwestie van Aruba „stuurman aan de wal" te zijn; en willen ons nog wel het epitheton erbij geven van een „slechte" stuurman. Maar uw „clairvoyance" had toch moeten zien, dat we dit in het Amigoe-artikel reeds hebben toegegeven, door juist en alleen de woorden aan te halen van de bestuursgemachtigden, die de haven van Aruba als deskundigen kennen!

Dat de schrijver in El Desp. ook de verdere „clairvoyance" miste om het standpunt van het Bestuur ook maar op een klein onderdeel zelfs te weerleggen, zullen onze lezers wel verder van zelf begrijpen.

Geen enkele van de argumenten van de Bestuursgemachtigden worden weerlegd, zodat „clairvoyance" werkelijk met zijn geschrijf het bestuursstandpunt eerder heeft versterkt als verzwakt.

Dit te moet erkennen, spijt ons als vriend van Aruba, wie we gaarne zelfs twee mooie wereldhavens (want de Lago maakt er één voor 200 schepen) zouden gunnen.

Maar we zijn nog meer vriend van de waarheid. En daarom moeten wij tot nu toe nog blijven erkennen dat de argumenten-contra van het Bestuur zwaarder wegen als de argumenten-pro van enkele (men zeide ons, 28) Arubanen.

Komen er echter sterkere pro-argumenten van Arubaanse zijde en we zullen zo nodig, daarvoor El Desp. met „clairvoyance" gaan lezen, dan zullen we deze gaarne opnemen in ons blad. We wachten dus af.

Want ons hele vertrouwen is nog niet geschokt in de clairvoyance van onze opponent.

De man schijnt bij het schrijven van zijn artikel van Zaterdag l.l. nog pas in de magnetische slaap te zijn geweest, welke gewoonlijk het eerste stadium is van de helderziendheid. Maar de verborgen dingen die in het tweede stadium gezien worden, die resultaten zullen we misschien nog eens een volgende keer te horen krijgen!

Nogmaals dus we wachten af.

De ontevredenheid op Aruba.

We hebben elders in dit blad geschreven over Arubaanse helderziendheid en zouden misschien enigszins de indruk kunnen wekken, dat we de gehele huidige toestand van Aruba beschouwen van de gezichtshoek, van waaruit we onze opponent beantwoord hebben, die zich in El Despertador heeft aangediend met de wijdse naam van „clair-voyance", alsof de schrijver niet een of andere helderziende is, maar de helderziendheid per essentiam.

We hebben in dat artikel geschreven over de tragiek die er in deze polemiek ligt.

Maar deze tragiek ligt over de gehele strijd, waarmede thans voor de belangen van dit eiland wordt opgekomen.

Er zijn op Aruba vele desiderata niet alleen, maar vele rechtmatige verlangens. Er zijn op Aruba vele klachten, waaronder rechtvaardige klachten. En ook de goedmenende buitenstaander, niet op Aruba woonachtige Curaçaoenaar en Hollander, maar die het land kennen, hoogstaande personen, waarvan we thans hier nog niet de namen willen noemen, maar die we gaarne onder vier ogen aan autoriteiten willen mededelen, zijn van mening dat het Curaçaose Gouvernement ten opzichte van Aruba wel wat nalatig is.

We hebben in de laatste weken met verschillende zulke personen gesproken, die allen van dezelfde mening zijn.

Het volk van Aruba voelt dat aan en er wordt over gesproken. Aruba wil dit naar voren brengen en publicatie er aan geven.

En dan komt de tragiek.

Aruba heeft een orgaan, dat de vox populi zou kunnen zijn.

We lazen er de laatste weken voortdurend klachten, over belastingen, over de haven, over gebrek aan Mulo-onderwijs enz. en het laatste nummer van El Despertador verscheen weer met een aantal artikelen in deze geest, waarvan koppen als

„Heerschende Abnormaliteiten
Geeft aan een volk wat Hem toekomt"

en

„De ontevredenheid onder het volk van Aruba is aan het wortel schieten".

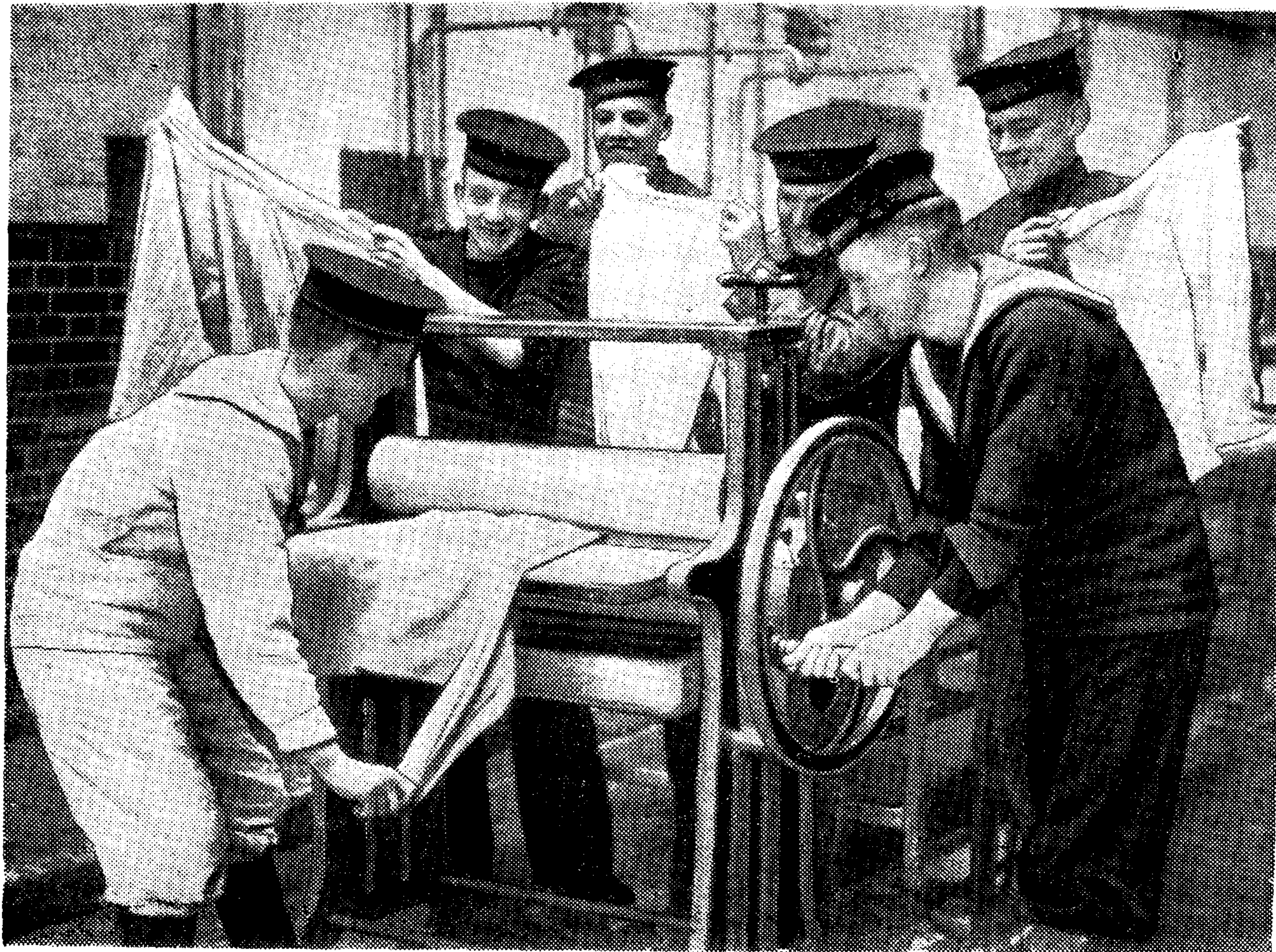
die voldoende duidelijk maken wat we bedoelen.

Aruba mist de mensen die op klare, duidelijke, overtuigende wijze kunnen kenbaar maken wat het Arubiaanse volk wenst.

Wat er thans geschreven wordt, is overdreven, zonder kracht van argumentatie, zonder voldoende kennis van redenering, anonym en daardoor zonder gezag, zonder standing, en mist daardoor effect en bewerkt juist het tegendeel van wat men op Aruba bereiken wil.

Maar deze tragiek loopt in eenzelfde lijn door naar de mensen die in deze tijden van ontevredenheid, meenden de leiders te moeten zijn van het Volk van Aruba.

Aruba heeft nog veel nodig op het gebied van wegenverbetering, onderwijs, hygiëne, op het gebied van bewaking tegen gevaren van de onzedelijkheid en drankzucht, waaromtrent daar misstanden heersen, die de haren ten berge doen

WASDAG AAN BOORD. Vele handen maken het werk van de was licht. De jonge matrozen moeten zelf hun kleren wassen.

HET ANTWOORD VAN RAISSA

Om goed het onderscheid aan te tonen tussen de Sovjet-principiepen en Rerum Novarum, geven we hier in verhaalvorm een feit, dat onlangs in Rusland plaats greep. Deze eenvoudige werkelijkheid kunnen onze lezers dan even onder de neus steken van communistische of socialistische gebuur, indien deze tenminste nog nieuwsgierig is om het verhaal van een echte gebeurtenis te lezen, die in „La Pravda" van Moskou 3-4'37 werd gegeven.

Raissa Prokrovskaia was onderwijzeres en godsdienstig. Onderwijzer zijn is in Rusland een erepost doch godsdienst is uit den boze. Trouw echter ging Raissa naar school en deed haar plicht, doch trouw ook bad zij haar gebeden thuis. Haar lessen waren steeds verzorgd en haar taal was de taal van een Russische vrouw in dienst van het proletariaat.

De bestuurder van de school was er echter niet gerust op. Dat de kinderen leerden wat zij wilden, dat zij desnoods niet leerden was hun recht, het recht van de vrije jeugd. Maar zijn onderdanen moesten les geven volgens het vrije principe en het ware. De bestuurder was ook een goed man, want hij buitte zijn onderdanen niet uit zoals het de loffelijke gewoonte was. Hij poetste zelf zijn schoenen en borstelde zijn jas eigenhandig, hij deed alles zelf ook redeneren. Hij redeneerde met alleman en iedereen, doch het curieuze in zijn redenering was dat zijn gedachte alleen telde.

Op een dag nu was het onderwijzersvergadering.

Aan de tafel zat de bestuurder en hij groette eerbiedig het portret van Stalin de Leider. De onderbestuurder zat naast hem en ook die groette de leider. Zo ook groetten alle onderwijzers want allen waren zij onderdanen van Stalin. Toen zei de bestuurder: „Vandaag zullen wij de tekst van de nieuwe grondwet bestuderen, want wij moeten die aan de kinderen leren!" Alle onderwijzers knikten eerbiedig bij dat bevel, hoe zouden ze anders doen in het vrije land, dat Rusland heet?

Van onder zijn wenkbrauwen keek de bestuurder naar Raissa de onderwijzeres en hij dacht het middel gevonden te hebben om haar te beschamen en zodoende dus buiten te zetten.

„Raissa", zei hij, en allen keken naar Raïssa, „mag een priester volgens de nieuwe grondwet kiezer zijn?" Raissa voelde dat de bestuurder haar op een verkeerd antwoord wilde betrappen en voorzichtig antwoordde zij: „Ja, dit kan zo de priester sinds meerdere jaren zijn ambt niet meer uitoefent."

Bedoeld of niet, de bestuurder scheen het ontwijkende antwoord niet opgemerkt te hebben (de nieuwe grondwet staat immers het stemrecht toe aan de priesters).

Raissa Pokrovskaia was niet gerust, want de bestuurder vroeg dat niet zonder reden. Nu lachte hij even, toen draaide hij zich weer naar Raissa vragend op de man af: „Mag een leraar gelovig zijn, ja dan neen?"

Wat kon Raissa antwoorden? Zei ze: „neen!" dan zou hij haar zeggen: „wat doet gij dan tussen ons?" Zei ze: „ja", dan zou ze bestempeld worden als contra-revolutionnair. Doch een Rus is behendig om tussen twee waters door te zwemmen en daarom antwoordde Raissa: „Een pedagoog moet in principe geen gelovige zijn, maar zo hij het toch is, mag hij zijn overtuiging in school niet laten kennen".

Toen sloeg de bestuurder met zijn vuist op tafel en schreeuwde: „Ziet gij wel, zij voert contra-revolutionnaire propaganda en nodigt ons uit voor de geestelijken te stemmen". Sinds lang hadden de aanwezigen geleerd geen verband meer te zoeken tussen de woorden van de ondervraagde en het antwoord van de bestuurder.

„En ja tierde de bestuurder, thuis hebt gij een huiskapel vol beelden, gij zijt dus gelovig en een gelovige persoon is geen persoon om jonge communisten op te voeden." Maar een jonge onderwijzer die nog durfde spreken en nog niet geleerd had dat ook in een school spreken zilver en zwijgen goud is, antwoordde dat Raissa maar een heel bescheiden heiligenbeeldje bezat. Raissa's grootmoeder had een huiskapel, ja maar Raissa was toch de grootmoeder niet en de grootmoeder Raissa niet. Doch de bestuurder was niet van dat gedacht. Heiligenbeelden zijn heiligenbeelden en grootmoeders wel grootmoeders, maar de heiligenbeelden van de grootmoeder van Raissa waren ook van Raissa, omdat zij de dochter was van de dochter van de grootmoeder. Zo gebeurde het dat de bestuurder naar de inspecteur schreef: Raissa Pokrovskaia is gelovig, zij hitst de kinderen op om voor de priester te stemmen en zelfs hier in de vergadering doet zij aan contra-revolutionnaire propaganda.

De inspecteur schreef aan de hoofdinspecteur, de hoofdinspecteur aan het gewestelijk bestuur en allen waren ze het accoord dat dit feit een schande was voor de revolutie en het communisme.

Zo stond Raissa op straat en met haar de twee kinderen die zij had. Toch zijn de godsdienstige conflicten in Rusland bijgelegd, want Stalin schreef het laatst nog.

Ook Raissa schreef... Ze stuurde brief op brief naar het gewestelijk bestuur, naar de inspecteur, de hoofdinspecteur en alle mogelijke heren van het communistisch gezag. Ze stuurde een protestnota naar de beroepsvereniging van onderwijzers, doch wonder boven wonder, al die mensen waren plots doof en blind geworden, want niemand antwoordde. Zes maanden duurde deze toestand en Raissa had geen brood meer voor haar twee kinderen. Toch was haar man een vurig aanhanger geweest van het communistisch regiem en had meerdere onderscheidingen bekomen in dienst van de beweging. Doch hij was uit de partij gestoten omdat men te weten was gekomen dat hij uit een gelovige familie kwam en zijn broer zelfs priester was.

Zo staat Raissa nu op straat. Op haar borst kan zij de onderscheidingen van haar man dragen en op haar armen de twee kinderen. Het zal zwaar dragen zijn maar niemand zal haar helpen want Raissa had een beeld in huis, een heiligenbeeld en zij heeft gezegd dat ook de pope mag stemmen. Dan is het gevaarlijk om zich met die vrouw bezig te houden, zelfs in het land der vrijheid.

rijzen en waartegen zo goed als niets gedaan wordt.

Gebrek aan ambtenaren overal:

Eén burger agent is nog steeds de man, die alles te doen heeft in een district als Sta. Cruz.

En zo zijn er nog vele dingen die alle dringend verbetering vragen en waaraan meer behoefte is dan aan een nieuwe Paardenbaai, welke een klein millioen zal kosten en waarvan Aruba en zijn bevolking niet het minste voordeel hebben zal.

Maar nu hier weer de tragiek.

Terwijl er zoveel behoefte is aan meer nodige zaken, gaan er enkelen die zich opwerpen als de leiders van het volk, hun krachten zetten op een project, wat niet alleen geen kans van slagen heeft, maar wat tevens aan de autoriteiten de vraag moet opwerpen, of deze leiders wel de mensen zijn, waarop serieus gebouwd kan worden.

Wat moet ieder verstandig mens denken van het naar de Koningin verzonden en door ons de vorige week gepubliceerde rekest?

En wat te denken van de geste om aan een n.b. wetenschappelijk tijdschrift als de West-Indische Gids een telegram te zenden inzake deze aangelegenheid!

Het is een diepe tragiek voor het goede volk van Aruba, dat het niet op een betere wijze en door betere middelen kan geholpen worden in zijn rechtvaardige wensen.

Het ontbreekt op Aruba geenszins aan knappe koppen met gezonde kijk op zaken, maar die deze eigenschappen moeten geven aan hun eigen zaken en geen tijd over hebben voor 't algemeen belang.

Toen we dezer dagen een gesprek hadden over de huidige situatie van Aruba, werd ons toegevoegd: dat men van Aruba geen ander argument kon geven dan: „de Gouverneur moet een goede Vader voor ons zijn": Of en wanneer deze uitdrukking is gebruikt, weten we niet, maar dat ze nietszeggend is, behoeven we maar niet zo te accepteren.

Er kan een diepe grond van waarheid in zitten.

We hebben in een gebiedsdeel een uitvoerende en een wetgevende macht, een afdeling rechtspraak, een afdeling financiën enz., die allen hun adviezen mogen moeten doen gelden, doch niet te exclusief, op de opperste bestuurder: maar van de Gouverneur verwacht het volk, dat deze is als een vader.

Daarom, zo zeide verder een derde in het gesprek, gaat de Gouverneur binnenkort **alleen** naar Aruba. En hij legde nadruk op het woordje „alleen".

En dezer dagen is Z. Excellentie met de K.N.S.M. naar Aruba vertrokken.

We hopen, dat dezer dagen het helpende woord zal gesproken worden, tot vrede, rust en welzijn van het volk van Aruba.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De non-interventiecommissie is nog steeds niet uit de impasse. Het is nog een delibereren om de door Engeland gestelde beginselen voor het vaststellen van de controle waarbij men toch niet aan de indruk ontkomen kan, dat het door Rusland, Italië en Duitsland maar een maken van moeilijkheden is om te trainеren, waarbij dus intussen weer de nodige wapenen en vrijwilligers kunnen worden binnengevoerd en misschien wel deliberante senatu de Spaanse burgeroorlog gaat aflopen.

Want in de laatste dagen is er weer een sterker offensief waarneembaar zowel in het Noorden als in de omgeving van Madrid, alhoewel het de schijn heeft dat deze laatste stad thans het hoofddoel der nationalisten geworden is.

Dezer dagen werd ook weer eens even onze aandacht gevestigd op het instituut van de volkenbond, wat ook nog altijd bestaat en wel door een artikel in de Popolo d'Italia, wat algemeen de aandacht der wereld heeft getrokken.

Het artikel trok te meer de aandacht, daar algemeen wordt aangenomen dat de schrijver niemand anders dan Mussolini is, die in dit artikel zegt dat de Volkenbond nog steeds een instituut van het grootste belang voor de wereldvrede is, al moge het dan een feit zijn dat door vele incompetente staatslieden in de loop der jaren grote blunders zijn gemaakt.

De Engelse en Franse bladen merken op, dat het artikel ruw in zijn uitlatingen is, doch dat er de wil van Italie uit blijkt om met de andere Europese landen samen te werken, waarbij echter weer moet worden opgemerkt dat een jong, agressief land a priori schijnt aan te nemen dat die andere landen de eisen en wensen van dat land als van het eerste belang beschouwen.

Het bewuste artikel van Mussolini doet ook een aanval op Amerika, waar het zegt dat de Volkenbond door het initiatief van een van Amerika's presidenten in het leven werd geroepen, doch nooit de macht kreeg, die hij had kunnen krijgen, doordat Amerika nooit actief lid van de Volkenbond is geworden.

Ten slotte bespreekt het artikel nog de burgeroorlog in Spanje, om dan te besluiten met de overtuiging dat aan die oorlog reeds lang een einde zou zijn gekomen indien het Volksfront, en speciaal de regering Blum niet zulk een tweeslachtige houding hadden aangenomen.

De centro Amerikaanse Staat San Salvador had zeker van dit artikel nog geen kennis genomen, toen ze tot het besluit kwam, om haar lidmaatschap aan de Volkenbond op te zeggen, daar ze alleen de regering Franco als de ware Spaanse Staat erkent.

Veel betekenend werd van Volkenbondszijde dit bericht gecommentarieerd met de mededeling, dat sinds de toetreding, San Salvador nog geen contributie heeft betaald.

't Lijkt wel de methode van Zuid Amerikaanse voetbalbonden!

Verder krijgen we nog enkele kerkkwesties.

Eerst de kerkvervolging in Duitsland. Daar is de bekende vroegere medewerker van de Führer in zijn strijd tegen het communisme, de Jesuit Mayer, tevens oorlogsinvalide en drager van verschillende oorlogsonderscheidingen voor zes maanden in de gevangenis gezet, wegens zijn optreden tegen de Duitse kerkvervolgers.

Ook is te Berlijn de broer van de bekende Ds. Niemöller, de leider van de protestantse belijdeniskerk gearresteerd en zelfs door de Nazis tijdens de dienst uit de kerk gesleurd. Het zou daarbij zeker tot wanordelijkheden zijn gekomen wanneer de pastor zelf zijn gelovigen niet had aangemaand om geen geweld te gebruiken.

Een kerkkwestie van een heel andere vorm ontstaan in Engeland na het huwelijk van de Hertog van Windsor. Men weet dat de Anglicaanse kerk en haar vertegenwoordiger, de aartsbisschop van Canterbury erg gekant was tegen het huwelijk van Edward met Mevr. Wilson. Toch heeft de Hertog van Windsor een Anglicaanse geestelijke kunnen vinden om het huwelijk in te zegenen, in de persoon van Jardiner, die daardoor de wraak van zijn kerk op de hals haalde en nu in de Ver. Staten de interessante man gaat uithangen en natuurlijk heel wat op sensatie belust publiek naar zijn redevoeringen trekt.

Maar behalve dat hij daarbij op zeer scherpe wijze de hogere geestelijkheid in Engeland aanvalt, in verband met het huwelijk, dat hij inzegende, en naald hij zelfs aan de grove sensatielust van 't publiek had toegegeven, door persoonlijke en intieme bijzonderheden van de huwelijksvoltrekking mede te delen op zulk een wijze zelfs, dat meerdere liefdadigheidsverenigingen, die zijn causerieën financierden, hun steun terugtrokken, heeft hij thans een uitlating gedaan, waardoor hij de verontwaardiging van geheel Engeland opgewekt heeft. Hij beweerde namelijk, dat hij kon aantonen, dat de aartsbisschop van Canterbury, het hoofd van de Anglicaanse kerk, te vriendelijk was tegenover het Vaticaan en het Rooms Katholicisme uit alle macht in de hand werkte. Deze aartsbisschop, zo zegt Jardine, heeft meer gedaan om het werk van het protestantisme in Engeland te vernietigen, dan iemand anders in de laatste driehonderd jaar. De invloed van zijn hoge positie werkt door tot in alle geledingen van het kerkelijk leven in Engeland en geleidelijk aan tot de hervorming in het land ondermijnd.

Het gevolg is geweldige protesten in de verschillende Engelse bladen.

Een andere kerkkwestie is er gaande in Joego Slavië en speciaal in de hoofdstad Belgrado.

Onze lezers zullen weten, dat na de wereldoorlog het vroegere Servie werd uitgebreid met verschillende volkeren uit de oude Donaumonarchie, o.a. Kroaten, Slovenen, Dalmatiers enz.

Door deze uitbreiding kwam, er in godsdienstig opzicht een geheel andere verhouding onder de bevolking en werd Servie van een Grieks-Orthodoxe staat, een staat waar zelfs de R.K. bevolking de Grieks-orthodoxen met enigé procenten overtreft.

De verhouding is thans 43.8% voor R. Kathol. en Grieks geunieerden en 43,3% voor de schismatieke Grieks-orthodoxen..

Daarbij komt dat in het oude Servie de Orthodoxe Kerk staatsgodsdienst was en feitelijk in het nieuwe Joego Slavie nog is.

Het is daarom heel begrijpelijk, dat de huidige regering getracht heeft om rust te brengen in het toch al moeilijke agglomeraat van volkeren, door een concordaat met Rome een regeling te treffen op godsdienstig gebied. Dit concordaat is door de volksvertegenwoordiging aangenomen met 166 tegen 128 stemmen.

De Orthodoxe partij is echter met deze beslissing niet tevreden en nog in de waan van hun vroegere meerderheid in het oude Servie, heeft het eerst door studentenrelletjes de regering trachten te intimideren. Verder schijnt ook al publiciteit misbruikt te zijn want in de Boletin lazen we een bericht van 23 Juli, dat de Grieks patriarch Varnave zou zijn vergiftigd en zijn beide broers zwaar ziek. Intussen meldt een telegram van Maandag dat Varnave het hele Ministerie heeft geëxcommuniceerd en dus uit de gemeenschap der orthoxe Kerk heeft gebannen.

Het kan daar in Joego Slavie een zeer spannende en voor alle partijen onaangename situatie worden wanneer deze tweedracht niet spoedig wordt bijgelegd.

DE PADVINDERIJ

DE ALGEMENE OPZET.

Werk van verstandelijke, beroeps- en burgerlijke opvoeding.

Wat is de Padvinderij?

Niets anders dan een reusachtige, nationale opvoedingsonderneming.

In de ogen van de stichter leidde het uitsluitend boekenonderwijs dikwijls tot ondergang van de werkelijke opvoeding. De wedloop om het einddiploma doet al het andere vergeten. Al dat andere nu. stond bovenaan bij de padvinderij; het was vóór alles zijn doel, de zielen te vormen.

Hij denkt er niet aan de school te vervangen door de vrije lucht en het bosleven. In de verste verte niet. Hij veronderstelt integendeel dat de meeste padvinders nog op school gaan, of als ze van school zijn, nog avondcursussen bezoeken; in het kamp wordt geen lagere school gegeven en de scoutmaster is geen schoolmeester. De praktische kennis die men opdoet in de padvinderij is geen onderwijs, maar vormt een onderdeel van de opvoeding.

Die opvoeding moet nationaal zijn: het nationaal bewustzijn aankweken, de toekomst van het vaderland verzekeren, onze mannen van vandaag redden, omdat het morgen misschien te laat is; dat is hun doel.

We moeten de jongens hebben, hun vindingrijkheid en werklust prikkelen, uit iedere jongen halen, wat er in zit,— er zijn er geen twee precies eender — en er flinke kerels van maken voor God en het vaderland; we moeten hen leren om stoere werkers te worden, eerlijke, solide mensen, bezield met broederlijke gevoelens ten opzichte van hun evenmens. Een volk staat niet boven een ander volk door de kracht van de wapenen, maar door de waarde van zijn burgers.

De padvinderij tracht dus in iedere jongen alle krachten los te maken, die er in hem sluimeren, opdat hij zodoende tot zijn hoogste sociale en nationale waarde kan uitgroeien.

Om van een kind een man te maken, moet men zijn lichaam opvoeden, maar ook zijn verstand, zijn wil en zijn gevoel. Zo vormt men evenwichtige mensen. Wie alleen zijn lichaam ontwikkelt, is niet veel meer dan een dier; dat noemen we dressuur en geen opvoeding. Doet men niets anders dan de hersens volstampen, dan loopt men veel kans valse en gevaarlijke denkers te kweken; en als men zegt dat men zich alleen met de zielen van de jongens zal bezig houden, dan komen ze niet eens bij u. Een volledige opleiding moet dus letten op lichaam en ziel.

Beide moeten hun rechtmatig aandeel hebben, wil het systeem werkelijk zijn ideaal — het vormen van eerste rangs mensen — bereiken. Vandaar noodzakelijkerwijze een drievoudige scholing:

1. zedelijke en godsdienstige karaktervorming; 2. beroepsopleiding; 3. burgerlijke opvoeding.

Vorming van gemoed en karakter.

De diepste grond en de allervoornaamste factor is natuurlijk de godsdienst; daar komen we later nog op terug. Het psychologisch uitgangspunt is: het kind te oefenen in alles, te zien uit zich zelf, en alles zelf te willen leren, zijn opmerkingsgave, zijn verbeelding, zijn aandacht te ontwikkelen en te trainen, hem aandrijven om zelf te ontdekken, zelf iets uit te vinden, om zelf een actieve rol te spelen in het werk van eigen opvoeding, die een proces moet zijn van inwendige activiteit en niet van uiterlijke dressuur.

Er moet een **man** gemaakt worden. Een echte **man** weet wat hij wil en zijn wil drijft hem tot handelen. Een kind leren zijn weg te kiezen, een besluit te nemen omtrent een gewichtige zaak, zich vrij en gemakkelijk te bewegen zonder aanstellerij, ontwikkelt zijn verantwoordelijkheidsgevoel, doet hem de waarde kennen van zijn wil en van zijn besluit, doet hem de betekenis van zijn daden begrijpen, ontwikkelt het besef van zijn persoonlijke waarde, doet hem rijpen.

Discipline en gehoorzaamheid zijn niet voldoende; men moet de opvoeding laten uitgaan van de eigen ondernemingsgeest, van verantwoordelijkheidsgevoel en van zelfvertrouwen. Wie slecht weet te gehoorzamen, is ook niet geschikt om bevelen te geven; maar de ondervinding wijst uit, dat bevelen een kunst is, die men moet aanleren.

Beroepsopleiding.

Maar de toekomstige chef, die in iedere ware padvinder sluimert, is niet alleen een man die iets wil, maar ook een man die iets kan, die iets weet. Een kind ontwikkelt zich alleen vrij en gelukkig in zijn eigen richting; die richting moeten we dus zien te achterhalen. Let er op, welk spel en welk tijdverdrijf hem het best bevallen. Laat hem niet op goed geluk af prutsen en knutselen, maar geef hem verklaring van wat hij enkel maar als spel beschouwt: schrijnwerken, electriciteit, plantkunde.

Toon hem aan dat, wat nu zijn „hobby" is, later zijn broodwinning kan worden. Handig tot in al zijn vingertoppen, toegerust met de nodige elementaire, maar ernstige beroepskennis, zal hij makkelijk een beroepskeuze doen en zich met hart en ziel aan een bepaald vak wijden en de knutselaar van vandaag wordt misschien later schrijnwerker, draadloos telegrafist of aannemer.

De gewoonte van de troep om alles grondig te doen, geeft hem eerst een zeker gemak om zijn weg te kiezen in het leven en geeft hem voor altijd een **mate van meerderwaardigheid, die hem geschikt maakt tot chef, omdat men onwillekeurig tegen hem opziet.**

Sociale of Maatschappelijke vorming.

De padvinderij wil het volk wel opheffen, maar wil er geen collectie bazen van maken; dat zou gevaarlijk en nutteloos zijn. We moeten de man, die met zoveel zorg en krachtsinspanning gevormd is, leren, dat het egoïsme een misgewas is, waardoor zijn persoonlijke waarde vermindert; dat hij altijd genoeg steun zal ontvangen van de gemeenschap en dat een man met een hart op de eerste plaats weldaden vergeldt en diensten bewijst; dat hij verder moet kijken dan zijn eigen belangen, aan anderen moet denken, dat het hoogtepunt van zijn zelfvorming gelegen is in zijn toewijding aan anderen. Dat is de dagelijkse verplichting van de padvinder en om hem dit voortdurend te herinneren, schrikken we er niet voor terug in principe toe te passen, wat de asceten noemen, het „bizonder onderzoek".

Een padvinder moet derhalve op de hoogte zijn van alles, wat te pas kan komen om zijn medemens van dienst te zijn; hij moet handig zijn en altijd bereid om in vóórkomende omstandigheden een liefdedienst te bewijzen. Een egoïstische padvinder is een tegenspraak in zich zelf en als zijn eerste woord niet is: Waar kan ik u mee van dienst zijn? al zitten zijn mouwen vol met vaardigheidsinsignes, dan heeft hij toch niet meer van een padvinder dan de naam en de uniform. Hij is een mislukkeling, hij heeft van de padvinderij niets begrepen.

Ten slotte zullen we de gemeenschap, waarin God ons geplaatst heeft, beminnen en dienen. De jongens zullen uitstekende burgers worden. Zij zullen het voorbijgegane leven en de geschiedenis van hun land kennen, zowel als het actuele leven en de hedendaagse geschiedenis. Zij bemoeien zich nog niet met politiek, maar tonen belangstelling voor alle binnen- en buitenlandse kwesties van belang, die op hun vaderland betrekking hebben. Als zulke jongens groot zijn geworden, hoeven ze niet meer te ontdekken, dat er dergelijke kwesties bestaan.

We hebben hen zodoende, met de hulp van God, gevormd tot volledige mensen.

Deze drie elementen te samen: vorming van gemoed en karakter, beroepsopleiding en maatschappelijke vorming, maken het wezen uit van de padvinderij. Als een van de drie ontbreekt, krijgt men misschien mensen, die op een of ander gebied boven een ander uitsteken, maar men krijgt nooit, dat bizondere type van de jonge man, die padvinder is.

Zo spraken de oprichters van de padvinderij in Engeland. Geen opvoeder zal de adel van dit program ontkennen; geen van hen zal zich blind blijven voor de vele kansen, die het biedt voor een echt apostolische geestesontwikkeling. Men kan slechts van gevolen verschillen omtrent de middelen, die tot dit ideale doel leiden.

Hierin schuilt het originele van het systeem.

wordt vervolgd.

HET BREIEN WEER IN ZWANG. Het breien is weer in zwang en het wordt gedaan door vrouwen van alle leeftijd. Zelfs de filmartisten doen 't tussen de opnamen door op de studio's, gelijk we hierboven de Engelse filmster June Mallory bezig zien.

DE HEER EN MEVROUW **L. van Rosberg** geven hierbij kennis van de verloving van hun dochter

Thelma

met den Heer

Euclides Donker.

DE HEER EN MEVROUW **A. Donker** geven hierbij kennis van de verloving van hun zoon

Euclides

met Mejuffrouw

Thelma van Rosberg.

CURAÇAO 24 JULI 1937.

Schepenlijst over de maand Juni 1937.

29.	Ned.	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
29.	„	Venezuela	Cristobal	P. Cabello
30.	„	Luna	Maracaibo	P. Cabello
31.	Duitsch	Kreta	P. Cabello	Cristobal
31.	Amk.	Lara	New York	Maracaibo
31.	„	Falcon	Maracaibo	New York.

BUITENLAND.

Opening van het Proces van Zaligverklaring van Pater Lataste O.P.

Op de 68ste verjaardag van het afsterven van de dienaar Gods, Marie Jean Joseph Lataste, van de orde der Predikheren had voor het tribunaal der geestelijken van Exc. Mgr. Dubourg, de officiële opening plaats van het onderzoekingsproces voor de zaligverklaring van deze discipel van P. Lacordaire.

P. Lataste stierf op 36-jarige leeftijd, na een heerlijk werk te hebben gesticht voor haar die de gevolgen dragen van een misstap, waarvoor zij door de maatschappij worden uitgestoten.

Dit is het werk van Bethanië, het werk der rehabilitées. De dominicaanse zustercongregatie ontvangt daar de verdoolden en neemt ze liefderijk op. Na een zekere proeftijd kunnen zij toegelaten worden tot de professie. Er wordt dan geen onderscheid meer gemaakt tussen de boetvaardige zondaressen en de andere kloosterzusters. Zij hebben de zelfde levenswijze en maken één familie uit waar liefde heerst.

De kluizenaar van Berchtesgaden.

In de Sunday-Express vinden wij een schildering van Hitler's woning in Berchtesgaden waaraan wij de volgende bijzonderheden ontlenen.

„...Hoe ziet Hitler's berghuis in Berchtesgaden er eigenlijk uit? Naar de postkaarten te oordelen die in 't land verkocht worden, denken velen dat het hier om een rustplaats gaat, waar Hitler vertoeft als zijn dagelijkse bezigheden zijn afgelopen. Eens was dat ook zo, maar nu is Berghof, zoals Hitler zijn woning noemt, een paleis geworden. Er kunnen meer dan 40 gasten geherbergd worden.

De kleine bergweg die eens naar het huis voerde, bestaat niet meer, daarvoor heeft men een grote 120 mijl lange weg aangelegd die Berghof onmiddellijk met München verbindt. Voor de Rijkskanselarij is hier ook een gebouw verrezen. De kamers van de Führer liggen geheel afgezonderd, zodat hij zich daar kan terugtrekken. Theoretisch kan iedere gast ten allen tijde met de Führer spreken, maar in practijk is het toch niet zo gemakkelijk hem te bereiken. Afgezien van de luxe is Berghof een ware vesting geworden. Kort geleden zijn de barakken voor Hitler's S. S. lijfwacht gereedgekomen, evenals de kamers voor zijn secretarissen. Van de straat af is het huis nauwelijks te zien. De berg waarop het huis gelegen is, wordt met electrisch geladen draad omzoomd, dan komen er nog 5 rijen prikkeldraad. Hier en daar in de bergen ziet men zeer romantisch uitziende torentjes die aan het bergachtige Beieren herinneren. Het zijn niets anders dan bewakingsposten.

Rechts van de straatweg ziet men een groot gebouw in Beierse stijl. Dat is voor de wachten die iedere kromming van de straat goed kunnen bewaken. Mijlenver in de bergen is afweergeschut opgesteld.

Natuurlijk heeft Berghof ook bom- en gasvrije kelders. De Geheime Staatspolitie zorgt er voor dat Berchtesgaden regelmatig van „ongewenste elementen" bevrijd wordt .Niemand mag zonder een bijzonder verlof de straat naar Berghof berijden. Geen auto mag onderweg stilhouden. Als de bekende wagencolonne van Berghof een gast naar München brengt, wordt het verkeer stilgelegd.

Geen mens gelooft meer aan het sprookje dat Hitler zich in Berchtesgaden onder de gewone mensen vertoont. De inwoners hebben genoeg van Berghof gehoord en weten dat hun woonplaats de eigenlijke hoofdstad van Duitsland geworden is.

Hitler regeert Duitsland vanaf zijn Beierse bergtop. Hij is zo ver van allen afgescheiden en onbereikbaar, als slechts een lama in de bergen van de Himalaya kan zijn."

CURACAO.

Surinamers op Aruba.

Naar we uit de Surinaamse kranten vernemen, heeft Mr. Goodwin van de Lago Oil een reis gemaakt naar de Guiana's met het oog op de aanwerving van personeel.

Omtrent zijn succes in Suriname lezen we in de West:

Voor zijn vertrek per P.A.A. vliegtuig naar Demerara hadden wij nog een kort onderhoud met de heer Ward Goodwin van de Lago Oil & Transport Co. Ltd.

Hij deelde ons mede in totaal 38 jongens te hebben aangenomen.

Hiervan zijn zes van Chinese origine. Deze jongelingen zullen in de eetzaal van de staf werkzaam zijn en een maand loon genieten van ongeveer ƒ 80.— Kost en inwoning hebben zij vrij.

Gevraagd of de jongens, gezien de hogere levensstandaard op Aruba, wel zullen kunnen uitkomen met het hun te betalen loon, antwoordde de heer Goodwin bevestigend.

Niet alle waren zijn op Aruba duurder dan in Suriname. Er zijn ook goederen, die tegen billijker prijs op bedoeld eiland verkrijgbaar zijn, zeide hij.

Ook vroegen wij nog hoe lang de jongens op Curaçao zouden moeten wachten vóór zij naar de plaats hunner bestemming reisden. Hierop antwoordde de heer Goodwin, dat zij per aansluitende mailgelegenheid naar Aruba zouden reizen. Het wachten hierop zal vermoedelijk slechts een paar uren zijn.

Het vertrek der toekomstige Arubanen is bepaald op 25 Juli e.k. per ss. Cottica van de K.N.S.M.

St. Anna parochie.

A.s. Zondag 1 Augustus wordt het feest van de H. Anna, patrones der parochie gevierd met plechtige Hoogmis om half negen, en plechtig Lof met feestpreek door de Eerw. Pater Ph. Offermans, om 7 uur 's avonds.

Op die dag zal voor de eerste keer het nieuwe hoogaltaar in gebruik genomen worden.

K R O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24 — 20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 1 Augustus 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Rond het Nederlands Proza, door Pierre van Valkenhoff
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

De Verkiezingen op Aruba.

Vorige week hebben op Aruba tussentijdsverkiezingen plaats gehad in de vacature van de Heer J. C. Arends. Volgens El Desp. zijn er 7 stemmen uitgebracht: vier van Hollanders en drie van Curaçaoenaars. Met uitzondering van één waren het allen Gouvernementsambtenaren.

Van de 7 stemmen waren 4 voor de Heer S. N. Ecury en 3 voor Gotfr. Croes.

Voor de Heer Ecury was deze uitslag een verrassing en volgens inlichtingen aan El Desp. zou hij voor „de eer" bedanken.

Examen Machineschrijven.

Zaterdag 24 j.l. slaagden voor **Machine-Schrijven als Typiste:**

A. v.d. Beldt, N. Cardoze, M. Colmenares, A. Hurtado, M. Kenny, F. Losada, C. Pacheco, A. Pérez, D. Tovar, C. Vargas

Rev. Soeur Machuta.

Op Maandag l.l. vierde de Eerw. Zuster Machuta op Welgelegen haar gouden professiefeest.

Sr. Machuta (Helena Ouwendijk) werd geboren te Delft op 16 September 1861.

Op 26 Juli 1887 werd ze geprofest in de Congregatie van de Zusters van Rosendaal en kwam op 21 October 1891 op Curaçao.

Ze was eerst werkzaam op Welgelegen, daarna enige jaren op Pietermaai en verder tot heden toe op Welgelegen.

Zuster Machuta is de hostiebakster voor nagenoeg de hele Missie.

Nog vele jaren in een gezegende ouderdom!

Radionieuws.

Hedenavond om 8.24 Curaçaotijd zal door de Philips PCJ zender op 31.28 meter een speciale uitzending worden gegeven en zullen in verband met de Jamboree in Nederland verblijvende padvinders West Indië toespreken.

Diefstal.

Door de 41-jarige hotelhouder B. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van ongeveer f 25.—. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Onbevoegd dragen van een vuurwapen.

Terzake het onbevoegd dragen van een vuurwapen is door de Politie proces-verbaal opgemaakt tegen de 33-jarige W.

Diefstal.

Als verdacht van diefstal van gereedschap aan de C.P.I.M. toebehorende, is door de Politie aangehouden de 36-jarige K.

Verduistering.

Als verdacht van verduistering van een bedrag aan geld, is door de Politie aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie voor onderzoek in bewaring gesteld de 38-jarige vrouw S.

Aanrijding.

Op j.l. Zaterdag is de 58-jarige M. door een luxe auto, bestuurd door de 36-jarige H. op de Koningin Emmabrug alhier, licht aangereden, met het gevolg, dat de man aan de linker-enkel niet ernstig werd verwond. Nadat hij in de Politiewacht „Brionplein", waarheen men hem had gebracht, door een dokter was behandeld, kon hij naar huis gaan. De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Wederrechtelijke vrijheidsberoving.

Als verdacht van wederrechtelijke vrijheidsberoving, is aan het Hoofdbureau van Politie voor onderzoek in bewaring gesteld, de 37-jarige chauffeur C. die een vrouw, tegen haar wil, in zijn autobus had medegevoerd naar buiten de stad.

Daar deze vrouw verschillende malen hem te kennen had gegeven, dat hij haar uit de bus moest laten waaraan hij geen gevolg gaf en zij de wist van de chauffeur niet wist, was zij tenslotte uit de rijdende bus gesprongen.

Ontvreemd.

Ten nadele van de 24-jarige tankbouwer S. is uit een broek, welke hij op zijn kamer in een hotel hier ter stede had opgehangen, enig geld ontvreemd. De Politie stelt een onderzoek in.

R.K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUS CURAÇAO.

5de Rapport
CHIEF TAHITI
22 Juni 1937
Barbados

Vroeg in de morgen ligt het schip in Barbados voor anker.

Om 8 uur verlaten we het schip in een K.N.S.M. motorboot en komen om 8.15 te Bridgetown aan. Worden hartelijk verwelkomd door Hopman D. V. B. Williams. Het spijt hem, dat de D.C., zijn broer, zelf niet aanwezig kan zijn wegens drukke werkzaamheden.

Vervolgens krijgen we de gelegenheid om postzegels te kopen in een nabijgelegen reisbureau. Hierna stappen we in een bus om de stad en omstreken te gaan bezichtigen. Overal in de stad ziet men tuintjes. De heggen zijn keurig besnoeid.

We komen voorbij het paardenrenpark. Het valt op, dat iedereen een koe of een geit er op nahoudt op een stukje wei. De Hopman maakt overal grapjes mee, en wijst verschillende gebouwen aan. Heel dicht bij de stad beginnen de suikerrietaanplantingen. De Hopman vertelt dat ze veel concurrentie ondervinden van Cuba. Als we bij het Zuidelijke punt van het eiland komen, waar een vuurtoren staat, slaan we een landweg in, die hoger ligt dan de hoofdweg. Hierdoor krijgen we aardig uitzicht op de stad.

Als we bij St. Patrick-Church komen, houdt de Hopman op verzoek van de Palm stil en krijgen de Katholieke verkenners, ook van de neutralen, gelegenheid om even de kerk binnen te gaan.

Ofschoon de kerk wat oud is, ziet ze er heel typisch uit van binnen.

Er hangen verschillende vlaggen in de kerk, o.a. het wapen van het Royal Scotch Regiment. Nadat ieder voor zich wat gebeden heeft, verlaten we de kerk. Deze is de enigste R.K. kerk op het eiland, zo vertelt de Hop ons. Het Hospitaal ligt vlak tegenover de kerk. Verder rijdend komen we weer bij de haven aan.

Hier moet de Hop ons verlaten, daar hij naar school moet gaan.

Hij is nota bene onderwijzer. De school begint om 10 uur en eindigt om 12.30!!! Een paradijs voor schoolkinderen!!!

Na afscheid te hebben genomen van de Hop, gaan we te voet verder door de stad. Het warenhuis van Cave, Shepherd & Co. bevat o.a. ook een depôt van de Scout Shop. Op verschillende punten staan verkeersagenten. We merken o.a. op, het standbeeld van Nelson op de Trafalgar Square, waarin verschillende Gouvernementskantoren zijn ondergebracht. Om 10.30 a.m. verzamelen we bij het Oorlogsgedenkteken, waar opnames van de heel groep wordt gemaakt. Om 11 uur vertrekken we in de K.N.S.M. naar het schip terug. Om 12 uur 's middags vertrekt het schip met richting naar MADEIRA.

Voetbal Curaçao — Columbia.

We lezen in Sportnieuws, orgaan der S.V. „Racing Club Curaçao":

Naar wij van bevoegde zijde vernemen, staat het thans zo goed als vast dat het Curaçaose voetbal-elftal op 15 September a.s. naar Colombia zal vertrekken. De onderhandelingen tussen de C.V.B. en Colombia vonden op de meest vriendschappelijke wijze plaats, er is volledige overeenstemming bereikt betreffende de voorwaarden waaronder dit uitstapje zal worden gemaakt.

Zoals het er nu uitziet, zal dit uitstapje geen uitgaven voor de C.V.B. medebrengen, zelfs is de mogelijkheid niet uitgesloten dat de kas van de C.V.B. er mede gebaat zal zijn.

De reis heen en terug zal ongeveer 14 dagen duren. Er zullen totaal drie (mogelijk 4) wedstrijden te Barranquilla worden gespeeld. Alvorens wedstrijden te spelen, zal het elftal bij aankomst de eerste twee dagen oefeningen houden om met het terrein bekend te raken.

Zoals bekend is de C.V.B. aangesloten bij de Fifa en zal het Curaçaos elftal dan ook geheel uit amateurspelers bestaan. Dit is ook het geval met Barranquilla. Wij vernemen verder, dat te Barranquilla reeds nu grote belangstelling bestaat voor deze wedstrijden.

Voor het reeds bereikte resultaat mede door de degelijke manier waarop de wekelijkse in- en outdoor training georganiseerd is en geleid wordt, verdient het Bestuur van de C.V.B. alle lof.

Wij hopen dat op de ingeslagen weg voortgegaan, opdat het Curaçaos elftal een goed figuur te Barranquilla zal kunnen slaan.

Lezing Jhr. Mollerus.

Voor een goed gevulde zaal hield Jhr. Dr. J. G. Mollerus Maandagavond een voordracht voor de leden van het Alg. Ned. Verbond.

Mr. Desertine, de voorzitter, heette de aanwezigen, waaronder Z. H. Exc. Mgr. P. I. Verriet, hartelijk welkom.

Na de Pauze werd door Jhr. Mollerus het gesprokene in beeld gebracht door enkele films.

Mr. Desertine sloot met de wens, dat het Vrijdag a.s. even goed bezet moge zijn.

Nieuwe Luitenant Politietroepen.

Maandag arriveerde alhier met het ss. „Costa Rica" de nieuwe Luitenant der Militaire Politie, Luit. Th. A. J. van Erp. Welkom.

M. Capriles †

Maandag is de heer Manrique Capriles overleden.

In vele verenigingen heeft de heer Manrique Capriles zitting gehad en zelfs tot voor kort was zijn belangstelling voor velerlei dat op Curaçao plaats had, zeer groot.

De familie betuigen wij onze innige deelname.

Onze R.K. Voortrekkers in Nederland.

Van de Zeer Eerw. Heer Rector Schneiders werd gisteren het volgende schrijven ontvangen, gedateerd op 7 Juli 1937.

Gisteren heb ik Uw V.T.'s van de „Simon Bolivar" afgehaald. Zij zijn gehuisvest in het St. Aloysiusgesticht te Amsterdam, Elandstraat 177, alwaar ik Rector ben. Zij zijn erg in hun schik dat zij op deze wijze bij elkaar zijn gebleven. De Amsterdamse V.T.'s beijveren zich om hen het verblijf te Amsterdam zo prettig mogelijk te maken. Met hen bezoeken zij de bezienswaardigheden en als gast wonen zij de verschillende stamavonden bij. Het lijkt mij een stel flinke godsdienstige jongens.

Ik ben zelf A.D.V.G. van het district Amsterdam en sta daardoor in contact met de gehele beweging. Ze zijn zeer gewillig en schikken zich naar mijn raadgevingen."

Ook de Hoofdverkennersgeestelijke van Nederland, de zeer sympathieke Dr. A. C. Ramselaar schreef in een brief van 8 Juli.

„Zo juist ontving ik bericht, dat de Curaçaoenaars goed zijn gearriveerd en zich uitstekend bevinden in het Aloysiusgesticht bij de A.D.V.G. van Amsterdam, Rector Schneiders. Zij komen ook naar hier (interdiocesaan hoofdkwartier den Haag) om kennis te maken. Waarschijnlijk zullen ze wat training krijgen van Commissaris v.d. Brink, een onzer beste krachten en zullen ze nog wel naar Breda gaan naar Burgemeester van Slobbe."

VISSERIJ IN ZWEDEN EN DE MOTOR VISSERSBOTEN VAN DE WESTKUST.

Van de Gouvernementsveearts ontvingen wij onderstaand artikel met bijgaand schrijven:

U zoudt mij een genoegen doen bijgaand bericht op te nemen dat overgenomen is uit het Mei nummer van Exportacion de SUECIA" een speciaal maandblad, dat de exportartikelen van Zweden behandelt, het wijst de richting aan die men ook hier te lande uit moet in een naaste toekomst om te komen tot een grote en geregelde aanvoer van verse vis om zodra die verzekerd is over te gaan tot het conserveren waardoor het hier verkrijgbare zout zou kunnen worden aangewend.

Met dank voor de plaatsing.

In bijna alle landen, uitgezonderd sommige als Noorwegen en Newfoundland, waar de visserij de voornaamste bron van bestaan is, heeft men een zeer onduidelijk beeld, van wat de visserij kan betekenen voor de Nationale Economie.

Wat het aantal betreft, is dat deel van de bevolking van de landen, dat van de visserij als beroep leeft, in verhouding zeer klein. In het grootste land van de wereld voor de visserij, Groot Brittanje, komt het aantal niet boven de 60.000. Dit is echter maar een gezichtspunt van de zaak.

Het verbruik van vis voor die natie is ongeveer 40 pond per jaar per persoon, dat wil zeggen, ongeveer 1/3 deel van het totale vleesverbruik. Belangrijke Industriën zijn gebaseerd op de visserij, zoals geconserveerde vis, gezouten haring, de productie van levertraan en andere visoliën, kunstmest van vis en vislijm.

De visserij werkt op vele manieren mee aan het bestaan van de havens, ijsinstallaties, nettenfabrieken enz. De Engelse Industrie gebruikt op z'n minst 3 millioen ton steenkool per jaar. Het transport van verse vis, is een belangrijk deel van het vervoer per trein en per truck. Dit alles heeft in het bijzonder betrekking op Groot Brittanje, maar kan ook, doch in mindere mate, van andere landen gezegd worden.

Vis is nog belangrijker in landen, waar het hoofdvoedsel bestaat uit rijst, zoals bijvoorbeeld in Japan waar de waarde van de jaarlijkse verkoop gerekend is op £ 30.000.000.

Als we de visserij van een Geschiedkundig oogpunt beschouwen, blijkt het duidelijk, dat ze een belangrijke rol gespeeld heeft in de opbouw van schepen en scheepvaart. Niet alleen de vissersboten en moderne trawlers, maar ook handels- en oorlogsschepen, stammen in directe lijn af, van de voorhistorische vissersboten. Handel en Scheepvaart hadden hun oorsprong in de visserij. Overtuigende voorbeelden hiervan zijn aan de grote Hanze verbonden, waarvan de oorsprong was, het vissen naar haringen van Scania. De zeemacht der Hollanders is ontstaan uit hun overheersing over de visserij in de Noordzee, in de zeventiende eeuw.

De Engelse visvloot was vroeger een zeer belangrijke factor voor de Engelse vloot, in spannende tijden. De Zweedse visserij, die beschreven wordt in dit artikel, is die van de Westkust, het deel Bohuslan genaamd, waar de beste organisatie bestaat in het land en vele interessante bijzonderheden heeft. Zij is ook zeer oud van oorsprong, daar dit gebied de geboorteplaats is van de Vikingvloot en het district beschreven is door Beowulf in zijn „Angelsaksische Kroniek."

De jaartallen in de beschrijving die nu volgt, zijn genomen uit een artikel, verschenen in het tijdschrift van Bolinder Munktell, over de schepen, gebouwd door de vissers van de Zweedse Westkust. Die bekende Maatschappij, nam het initiatief tot het aanmaken van het oliemotor type, dat nu algemeen gebruikt wordt, voor de vissersboten en de wijze van vissen op deze kusten geheel veranderen zou. De visserij aan de Westkust van Zweden, met diep ingewortelde tradities uit heidense tijden, is met zoveel takken van Industrie verbonden, dat de voorwaarden tot de verwezenlijking van de Plannen alweer veranderd zijn, als gevolg van de moderne technische nieuwigheden. Eeuwenlang is het op dezelfde manier gebeurd, met zeilschepen, werplijnen, netten enz.

Het invoeren van Stoomtrawlers in de laatste jaren van de negentiende eeuw, veroorzaakte 'n hevige strijd met de kleine schepen en dit ging door tot nu toe.

De sterke oliemachines, die in de vissersboten geplaatst zouden worden, omtrent het jaar 1900, bleken een ware zegen voor de vissers te zijn, ook voor de Skandinavische en Ierse maatschappijen. Het ligt niet in onze bedoeling, de respectievelijke capaciteiten van Stoomtrawlers en kleine motorboten tegenover elkaar te plaatsen, daar het werk gedaan wordt onder geheel en al verschillende voorwaarden. De Zweedse vissers hebben hun eigen schepen en zij werken met een kleine bemanning, meest familieleden of goede vrienden, altijd overeenkomstig een coöperatief plan, met het oog op de aandelen en obligaties. De uitrusting van de schepen blijft beperkt binnen redelijke grenzen, zodat we geen vergelijking maken met een trawler van het gangbare type.

Oliemotoren daarentegen kunnen geplaatst worden in oude zeilschepen, of in nieuwe, die als zeilboot gemaakt zijn tegen een lage prijs, daar dit de doelmatigheid en de capaciteit aanmerkelijk verhoogt. Met electriciteit aan boord, zou het vistuig sterker kunnen zijn en zou er met kuilnetten of andere gevist kunnen worden. De meest doelmatige manier van vissen bracht ook waarnemingen met zich mee, die al spoedig bewezen, dat de voorraad vis bij de kust bijna uitgeput was. Dit noodzaakte de schepen steeds verder weg te gaan om hun vis te halen uit de onuitputtelijke bronnen van de diepzee, en de Zweedse vissers werden gedwongen grotere schepen te bouwen met sterkere motoren.

Daartoe moesten er aan de Westkust enkele problemen opgelost worden van buitengewoon belang. Allereerst de afmeting van de schepen, die om economische redenen niet kon worden vergroot, dan tot een zekere graad, zonder wijziging van de oude organisatie van deze visserij.

Ofschoon ze kleiner is, dan de schepen, die gewoonlijk een regelmatige dienst op de diepzee onderhouden, worden de moderne Zweedse schepen toch gebruikt om te vissen op de Atlantische Oceaan, rond de Shetland en Färör eilanden en zelfs langs de kust van Groenland. De eisen van de motoren van deze schepen kunnen niet minder zijn dan die van andere schepen. Gedurende het vissen, moeten de motoren dag en nacht werken, zonder dat er enige aandacht aan geschonken behoeft te worden door een mecanicien.

Het beste visserijbedrijf heeft Groot Brittanje, waar de gewone rommelige schepen van 40 a 50 jaar geleden vervangen werden door trawlers en boten met drijfnetten. Natuurlijk duidt dit er op, dat het grootste deel van de visserij in handen is van, of beschermd wordt door Maatschappijen, in verband met de hoge prijs van de schepen, de bemanning en de hoge onderhoudskosten. De Stoomtrawlers worden ook in andere landen ingevoerd, in Zweden in veel kleiner aantal, hier bleef men vasthouden aan de oude manier van vissen, met eigen schepen; en het verschijnen van oliemotoren, gaf nieuw leven aan deze methode, zowel als we al hebben verteld.

Onlangs zijn er enige vissersboten door de bekende Maatschappij Bolinder Munktell aan Engeland verschaft; uit verschillende oogpunten een gebeurtenis van zeer groot belang. De algemene noodzakelijkheid voor de visserij op de meer afgelegene kusten, is het bouwen van grotere en sterkere trawlers dan het standaardtype. Desniettemin zal het interessant zijn, een beschrijving te geven van de moderne Zweedse vissersboot.

De schepen, gebouwd voor rekening van Zweedse vissers, hebben een lengte van 60 tot 65 voet. (Voor uitvoer 70 tot 75 voet.)

Ze zijn geheel gebouwd van Zweeds eikenhout. Een uitzondering is gemaakt voor het dek, dat van zware dennenhouten planken is. De kiel en de boeg zijn bijzonder stevig, met een dikte van 14 tot 16 inch. Het zware geraamte van het middenschip, is gemaakt van eikenhouten planken, die doorboord zijn met bouten van gegalvaniseerd ijzer en zeer dicht naast elkaar gevoegd zijn. De buitenbekleding is ook van eikenhout.

De boot is van binnen door waterdichte schotten verdeeld in drie hoofdafdelingen: De afdeling voor de bemanning in het achterschip, het ruim in het midden en de machinekamer in het voorschip. Het verblijf voor de bemanning bestaat uit een ruim vooronder, geschilderd in lichte kleuren en verlicht door een valraam. Langs de wanden zijn kleine geheel afzonderlijke boten; er is plaats voor zeven à acht personen. Aan iedere kant zijn er banken, die opgelicht kunnen worden en onder de kleine bedden zijn kisten voor voedsel. In de wand van het achterschip bevinden zich kleedkasten voor ieder lid van de bemanning, en een kachel voor de verwarming. In het midden staat een driehoekige tafel met kisten om de documenten te beschermen. In het vooronder bevindt zich ook een chronometer, een barometer en een radio-ontvanger, die even nodig zijn aan boord als de eersten. De reddingsboot, kombuis, boekenkist en wastafel zijn in een aparte afdeling, waarin ook het reservoir met drinkwater. Van daar leidt een ladder naar het dek. Het ruim kan gebruikt worden voor lading en voor vis en bevat ijskasten, drie à vier aan iedere kant en drie à vier in het midden. Er zijn er altijd in het totaal elf. De tussenschotten tussen ruim en voor en achterschip, zijn aan beide kanten met isolerend materiaal bekleed. De open ruimten tussen de dekbalken of spalken zijn van het zelfde materiaal voorzien, eveneens het vooronder. De motor in het voorschip heeft slechts een cylinder en 75 tot 100 P.K. of twee cylinders en 120 tot 150 P.K. De schroef is er altijd een van het verstelbare type, daar hier de snelheid van het schip mede geregeld kan worden. De motor wordt niet alleen gebruikt om het schip voort te bewegen, maar is ook de bron van energie benodigd voor licht of windas. De laatste wordt in beweging gebracht door een riem vanaf het katrolblok van de motor. Een andere riem zet een electrische generator in beweging, die daardoor een accumulator in werking stelt. De pompen om de vis schoon te maken, zijn ook verbonden met de motor, door een frictieriem vanuit het stuurhuis. In de machinekamer bevindt zich een electrische generator, accumulatoren en schakelaars. De vriesinstallatie wordt ook door de motor bediend.

Langs de wand zijn er tanks, die 1300 gallon olie, 130 gallon Lubricant en 60 gallon gasoline bevatten. Het schip heeft twee masten: de hoofd- en de bezaanmast, die voorzien zijn van enige zeilen. Boven in de machinekamer bevindt zich een houten dakraam, bedekt met koperrepen en voorzien van een ventilator.

Verder naar het voorschip is het stuurhuis. Dit is het middelpunt van de inrichting voor de bediening van controles en tuigage. Behalve de inrichting voor de controles voor de motor, zijn er ook inrichtingen voor de bediening van de signalen, schakelaars en lantaarns, de verlichting op het dek en natuurlijk ook de stuurinrichting van het schip. Het stuurrad is van metaalplaat met extra versterkingen. Vervolgens is het schip voorzien van een volledige electrische installatie. De verlichting op het dek is er een van 50 tot 100 Watt, evenals die van het vooronder, het visruim, de machinekamer, het stuurhuis, lantaarns enz. In 't geheel zijn ze voorzien van dertig lampen.

Ofschoon de visserboten van de Westkust over het algemeen van hetzelfde soort zijn, is er enige variatie in afmeting en details. Toch moeten deze schepen niet beschouwd worden als het gangbare standaardtype, maar als een schakel in de ketting van de ontwikkeling ervan.

De tochten strekken zich steeds verder uit, en de eisen van deze schepen worden steeds hoger. Sommige delen van de Noordzee, waar de golven zeer hoog zijn, zijn altijd erg moeilijk bevaarbaar geweest voor de schepen van de Westkust, evenals voor andere schepen. Het is onmogelijk die van te voren te zeggen, hoe de boten in de toekomst gebouwd zullen worden op de scheepswerven langs de Westkust van Zweden. De boten, die naar Engeland gestuurd zijn door Bolinder Muktell, zijn langer dan het gewone standaardtype, en hebben het verblijf voor de manschappen in het voorschip. De brug, waar tevens de kapiteinshut is ingebouwd, is gedeeltelijk van staalplaten.

Dit geeft in het kort een idee van de ontwikkeling van de motorvissersboten.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De Japanners deden gisteren een grote aanval op het leger der Chinezen, waarbij 500 Chinezen werden gedood.

De eis van Japan is dat Peiping wordt ontruimd en nu dit door de Chinezen geweigerd is, heeft de militaire staf aan het Japanse leger opdracht gegeven alle maatregelen te nemen welke voor de veiligheid der Japanners nodig is.

Men beschouwt de toestand in het Oosten als zeer critiek.

In een rede tegenover Amerikaanse pelgrims heeft Z.H. de Paus bijzonder geprezen de grootheid van Aartsbisschop Mundelein, die zich zo moedig heeft gedragen in de verdediging der Kerk.

Deze lofprijzing is door het Duitse blad „Der Angriff" ten zeerste gelaakt.

In Duitsland zijn maatregelen getroffen voor het afgeven van alle graan, dat geoogst wordt. Van Duitse zijde wordt dit geen noodmaatregel genoemd, maar een maatregel van graanpolitiek!

UIT NEDELAND.

Op 14 Augustus zal het Prinselijk jacht Piet Hein te water worden gelaten.

De Prinses en de Prins zullen op 4 Aug. de Jamboree bezoeken.

De Japanse Prins en Prinses Tsjibue zullen 4 Augustus te Den Haag arriveren. De Japanse hoge gasten zullen een korte rondreis door Nederland maken.

De Telegraaf verneemt dat de Kroonprins van Zweden met graaf Bernadotte en 200 Zweedse padvinders aan de wereldjamboree zullen deelnemen.

Uit Caen wordt bericht dat in de voorlaatste etappe Rennes-Caen, Anton van Schendel nummer 13 geplaatst werd. In het algemeen klassement staat de Hollander thans op 33.

De directie van de KLM deelt mede dat haar vliegtuigen op de Indieroute van Januari tot en met einde Juni 100 procent meer post, 57 procent meer vracht en 52% meer aan passagiers vervoerden dan gedurende het eerste halfjaar van 1936.

Volgens een officiële opgave van het Bureau voor de statistiek bedroeg het aantal werklozen in Nederland op 30 Juni j.l. 68.000 minder dan op dezelfde datum in 1936.

4000 Wandelaars stroomden Nijmegen binnen, om de vierdaagse afstandsmarsen te beginnen.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Woensdag, 28 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 7.25
Vocaal Programma
1. Waldendacht, Franz Abt
2. Schäfer's Sonntagslied, Kreutzer-Uhland
gez. door Karl Schmidt-Walter
3. La Folleta
4. Canzonetta
Erna Sack sopraan
5. Ons Vaderland, Hol
6. Ons Lied, Spoel
gez. door Louis van Tulder, tenor
7.25 — 7.45
Hoorspel: „Karakterverschil" door D. van der Linden o.l.v. Dr. van Lienden
Personen:
Thomas, student in de wijsbegeerte, Dr. van Lienden
Tilly, zijn verloofde, Mevrouw Broek
Leo, Med. student, vriend van Thomas, de heer Pons
Juffrouw Springvloed, Leo's hospita, Mevr. Kreps
De eerste scene speelt in de kamer van Thomas, de tweede in de kamer van Leo.
Als de gong heeft geluid, horen wij Thomas halfluid studeren.
7.45 — 9.00
Dansmuziek.
1 Every minute of the hour, foxtrot
2. Potpourri uit „Follow the Fleet"
Teddy Stauffer en zijn orkest
3. I'm an old cow hand, foxtrot
4. The little things you used to do. fox trot
Heinz Wehner en zijn orkest
5. Musical College, foxtrot
6. Go into your dance, foxtrot
Johnny Green en zijn orkest
7. Serenata nostalgica
8. Schade kleine Frau
Musikus Dansorkest
9. I can't get along without my baby. foxtrot
10. Low down on the Bayou, foxtrot
King Carter en zijn orkest
11. Romantische Nächte, fox trot
12. Mein Herz ist voller Sonnenschein, tango
Hans Bund en zijn orkest
13. Beim ersten Kuss, fox trot
14. Im Puppenladen, foxtrot
Ad. Lutter en zijn orkest
15. The very thought of you, fox trot
16. Close your eyes, foxtrot
Hans Bund en zijn orkest
17. Neapolitanisches Ständchen
18. Melodia, Wals
Lajos Kiss en zijn orkest
22. Seguile la pista, Ranchera
23. Lo que yo quisiera, tango
Orquestra típica Maffia
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.

Donderdag, 29 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
Opera Programma
1. Gedeelten uit „La Boheme" Puccini Gez. door Lucrezia Bori en Tito Schipa
2. Gedeelten uit „Aida", Verdi, gez. door Rosa Ponselle en Giovanni Martinelli
3. Gedeelten uit „Il Trovatore", Verdi
4. Gedeelten uit „Aida", Verdi
5. Ouverture uit „Martha", Flotow
6. Ouverture uit „Zampa", Herold
8.00 — 8.30
Gemengd Programma
1. Gedeelten uit „The Land of Smiles" Lehar
2. Ballet Egyptien, Luigini
Marek Weber en zijn orkest
3. Souvenirs van Johann Strauss I & II
4. Marek Weber en zijn orkest
5. Puppen, Walzer
7. Regenvlagen
8. Lou met de geit
gezongen door Lou Bandy
9. Suspiro, tango
10. Ya no canto chingolo, tango
Orquestra tipica Bonavena
8.30 — 9.00
Programma van de „General Stores" (Firma Cuales)
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.

Vrijdag, 30 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 8.00
Kinderuurtje o.l.v. Tante Carla
8.00 — 8.30
Hongaarse muziek.
1. Ungarische Tanz
2. Russische Zigeuner Romanze
Georges Boulanger en zijn orkest
3. Messina Wals
4. Titania Wals, Magyare Imre en zijn orkest
5. Mi ha capito?
6.Canzonetta
Georges Boulanger en zijn orkest
7. Flageoletten Wals
8. Si sind zu huebsch
8.30 — 9.00
Dansmuziek.
1. Pianopotpourri
2. I & II
Peter Kreuder
3. Canaro en Paris, tango
4. Inspiración, tango
Bernardo Alemany en zijn Orkest
5. Gigolo en Gigolette, foxtrot
6. Whispering, foxtrot
Peter Kreuder en zijn orkest
7. Potpourri van Schlagers
8. I & II
Peter Kreuder en Zijn orkest
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

BLOEMEN-PRACHT. De foto toont hoe deze meisjes hun huizen met bloemen versieren bij feestelijke gelegenheden.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
„De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 25 Juli 1937.

S.U.B.T. — Transvaal	4—1
Jong Holland — Asiento	5—0

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	7	6	1	0	12	3	13	1.85
Jong Holland	8	5	2	1	22	8	12	1.50
S.U.B.T.	8	5	1	2	17	6	11	1.37
Scherpenheuvel	8	4	2	2	19	8	10	1.25
R.C.C.	8	3	1	4	6	10	7	0.87
Asiento	7	2	1	4	10	13	5	0.71
Hercules	8	2	1	5	5	15	5	0.62
Hollandia	8	2	0	6	11	20	4	0.50
Transvaal	8	1	1	6	5	18	3	0.37

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	2	2	0	0	8	2	4	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	2	11	1	0	1	0	3	1.50
Asiento 2	2	1	0	1	3	1	2	1.—
Jong Holland 2	3	1	1	1	5	3	3	1.—
Scherpenheuvel	3	1	0	2	2	7	2	0.66
Transvaal 2	2	0	1	1	0	3	1	0.50
Hercules 2	3	0	1	2	3	7	1	0.33

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	3	3	0	0	8	1	6	2.—
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Jong Curaçao	3	1	1	1	6	3	3	1.—
Be Quick	2	0	2	0	3	3	2	1.—
D.D.V.O.	4	1	1	2	3	3	3	0.75
Hilversum	3	0	1	2	1	5	1	0.33
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

De verenigingen worden verzocht in den vervolge wedstrijd- en ruilformulieren te zenden aan de 2de secretaris, G. M. Beltram, Bergstraat 17, die hersteld is.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.**

Ziekelijke dierenliefde.

Er is niets tegen als mensen binnen redelijke grenzen liefde voor de dieren koesteren en evenmin dus tegen verenigingen tot bescherming van dieren. Of het intussen nog redelijk was toen Schopenhauer op een Kerstfeest zijn witte poedel Atma met een Kerstboompje, rijkelijk behangen, gelukkig maakte, valt te betwijfelen.

Wie hoort of leest niet gaarne de legenden over de H. Franciscus, waarin o.m. verteld wordt hoe hij voor de vogels predikte omdat de mensen niet naar hem luisteren wilden, of hoe de H. Antonius van Padua om dezelfde reden voor de vissen predikte.

De band tussen mens en dier wordt er zo mooi door gesymboliseerd. En niet zonder ontroering leest men ook wat Theodor Haecker nog niet zo heel lang geleden schreef over het lijden der dieren in zijn Theodisee; die dieren, die toch nachtwandelaars zijn en kommer en pijn voorzeker niet intensiever voelen als een mens die zo'n smart alleen maar droomt.

De dieren zijn de mens als zijnde heer der schepping op aarde, gegeven door de Schepper tot zijn nut. Men leze, wat daarover de H. Schrift in het Boek Genesis zegt.

Wij mogen dus niet de dieren — men zal begrepen hebben dat wij hier het oog hebben op onze huisdieren en die dieren die ons melk, vlees enz. voor ons levensonderhoud leveren — nodeloos pijnigen.

Dat wil echter niet zeggen, dat bijv. vivisectie afkeurenswaardig is, wanneer dit tenminste niet in Spielerei ontaardt. De Bond tegen vivisectie gaat o.i. te ver. Immers hoeveel mensenlevens zijn gered, die anders onherroepelijk verloren zouden zijn gegaan, als geen proeven op dieren waren gedaan. Men denke maar eens aan de pokken en vooral ook aan de hondsdolheid. Of had men liever gezien, dat die proeven, welke onvermijdelijk nodig waren om de onmisbare ondervinding op te doen, om mensen waren genomen?

Wat echter wel hoogst afkeurenswaardig is, is de overdreven, akelig-sentimentele liefde voor het dier. Hier past een fel protest tegen al degenen, die de arme hongerige bedelaar een paar lepels **soep of een stuk brood weigeren omdat dat eten reeds bestemd is voor de hond.** Ook past een protest tegen al degenen die hun liefde tot de dieren als dekmantel bezigen om zich aan hun sociale plichten tegen de evenmens te onttrekken, ja, die zelfs zover gaan dat zij alle omgang met mensen zoveel mogelijk vermijden en dan bij de dieren zoeken wat zij door eigen schuld niet bij den mensen vinden: trouw, argeloosheid, vreugde en ontspanning.

Rosa Luxemburg, de beruchte voorvechtster voor de klassenstrijd, ontroerde er niet in het minst van als zij vernam, dat Bolsjewisten weerloze burgers de schedel insloegen, maar hartroerend schrijft zij uit de gevangenis over het lijden der trekossen, die door de wrede koetsier met de zweep aangedreven werden.

En hoevelen zijn er — men kent hem of haar ongetwijfeld uit eigen omgeving, die liefst geen kinderen hebben — dat zijn maar last- en schadeposten volgens sommige „verlichten" — maar er wel Pekineesjes of andere schoothondjes op na houden, welke dan onophoudelijk met moederlijke zorgen omringd worden.

Wordt zo'n diertje ziek, dan moet „Bibi" of hoe het anders heet, opgenomen worden in een humane hondenkliniek, wordt daar gepedicureerd, bestraald, gezald, gekamd, enz.

Bibi wordt de tyran van het huiselijk leven. En o wee, als er een hondententoonstelling op komst is, want daar moet Bibi, desnoods ten koste van de huiselijke vrede, beslist meedingen naar een prijs. Het zal nu wel voldoende duidelijk zijn dat overdreven dierenliefde de mens tot knecht van het dier verlaagt.

Kort en goed: men zij goed voor de dieren, maar beter nog voor de mensen.

Bier per uur.

Een slimme kroegbaas, die zijn zaak drijft in de stad Dallas (Texas), heeft een nieuwigheid ingevoerd, die voorzover wij weten, tot nu toe nog nergens op de wereld toepassing gevonden heeft.

Deze moderne herbergier, kondigde op zekere dag aan, dat bij hem voortaan het bier meer zou berekend worden per glas, per pot of bij andere in de wereld der bierdrinkers welbekende maten, doch dat hij de prijzen per uur zou vaststellen. Niets meer of minder dan een ware revolutie in het herbergiersbedrijf! En toch weer niet zo vreemd, als de zaak er op het eerste gezicht uitziet. Als men auto's betaalt bij het uur, waarom zou men dan ook zijn biertjes niet per uur naar binnen kunnen slaan.

Bij het binnen treden betalen de gasten 60 dollarcenten en krijgen hiervoor een kaart waarop door middel van een vernuftig knip systeem de juiste tijd wordt aangegeven. Een vol uur kan de gast naar hartelust zijn bestellingen doen en zich laven aan het kostelijke gerstenat. Natuurlijk mag hij zich eerder verwijderen of zijn verblijf verlengen, in het **laatste geval krijgt hij een nieuwe uurkaart.**

Niet zodra was dit uurtarief in de stad bekend geworden of het liep storm naar de moderne zakenman, die zulk een radicale wijziging in de bierprijzen had durven brengen.

Het merkwaardigste van het geval was, dat de ondernemende eigenaar na verloop van veertien dagen verklaarde, nooit in zijn leven zulke goede zaken gedaan te hebben als sedert hij het bier per uur berekende.

Het lijkt ons een geluk voor deze zonderlinge kroegbaas, dat er in Dallas alleen maar zeer matige en fatsoenlijke bierdrinkers schijnen te wonen, want dat er b.v. in München of zelfs op Curaçao iemand gevonden wordt, die in zijn zaak ook zulk een uurtarief durft in te voeren, ziet, waarde lezer, dat houden wij voorlopig voor absoluut onmogelijk.

DE TORENKLOK VAN MESSINA.

De zeldzaamste der wereld.

De grootste torenklok van de wereld bezit de Italiaanse stad Messina. Behalve dat zij er aanspraak op kan maken, de grootste te zijn, is zij tevens de zeldzaamste ter wereld. Wanneer deze klok b.v. 12 uur slaat, dan begint een levensgrote leeuw te brullen, terwijl hanengekraai de morgen aankondigt. Bovendien staan op de klok twee Siciliaanse helden, die de kwartieren aangeven door een slag van hun zwaard. Voor iedere dag van de week bezit de „klok" Bijbelse taferelen en mythologische figuren, verder de afbeeldingen van de jaargetijden, en een afbeelding van het planetenstelsel.

Ieder kwartier komen er een knaap, een jongeling, een gewapend krijger en een grijsaard te voorschijn; zij lopen eenmaal rond de toren en verdwijnen dan weer. Het leeuwengebrul op het middaguur kondigt de verschijning aan van O. L. Vrouw, een engel en de H. Paulus met vier begeleiders.

De Moeder Gods zegent allen, geeft een der begeleiders een rol papier, en de stoet keert weer in de toren terug.

Op een lager gelegen platform heeft ook steeds een „andere opvoering" plaats naargelang de jaargetijden: van Driekoningen tot Pasen ziet men de aanbidding der drie koningen uit het Morgenland; van Pasen tot Pinksteren het H. Graf met de verrezen Christus en de verschrokken wachters; van Pinksteren tot Kerstmis de verschijning van de H. Geest en van Kerstmis tot Driekoningen de geboorte van Christus.

Praatjes.

Een mens moet nooit om een praatje verlegen zitten. Want praatjes vullen inderdaad de gaatjes der conversatie. Men behoeft zich overigens ook nooit om een praatje te generen, want het zijn in doorsnee de geleerde beschouwingen, welke vervelend zijn en slaap verwekken.

Wij maken gaarne een praatje, omdat de geest behoefte heeft aan afleiding en verzet. Een luchtige uitwisseling van de gedachten is even amusant als een voorstelling der Fratellini. De geest en de humor krijgen het meest vrij spel, indien men de zaken luchtig behandelt, omdat men zijn hersens dan niet met denken vermoeit, onderwijl de activiteit toch niet wordt uitgeschakeld.

Het nut van een praatje staat dan ook boven elke bedenking, want zij weten veel te goed de vrolijke ogenblikken in het leven te waarderen. Maar, dat men zich ook van iets met een praatje af kan maken, moet men niet als een uitzondering beschouwen, indien men de bevestiging van een regel wil zoeken. Doch veeleer als een bewijs van het nut.

Een bedelaar had aangebeld en het dienstmeisje, dat zonder twijfel bezig was met het koken van melk, zodat zij geen tijd te verliezen had, deed open.

— Juffrouw, ik heb betere dagen gekend... zo leidde de bedelaar zijn uitdaging tot liefdadigheid in.

— Ja, ja, antwoordt het meisje, het is erg slecht weer vandaag, maar ik heb nu geen tijd om een praatje over het weer te maken!

En voor de neus van de bedelaar deed zij de deur dicht.

Het Geld.

Het werken is de mens misschien niet aangeboren, het geldverdienen echter wel. Het een gaat echter niet zonder het andere en de kwaliteit van de arbeidslust bepaalt dikwijls ook de kwantiteit van de inkomstenbelasting. Men zegt wel, dat het geld de ziel van de handel is, maar zeer klaarblijkelijk strekt de zielenverwantschap zich wat verder uit. Het geld is de motor van het amusement, de vuurtoren der vriendschap en het strekt tot rust van de zenuwen, zodat geld, goed beschouwd, ook op recept bij de apotheek te krijgen moest zijn.

Het gaat natuurlijk niet aan, dat een ieder millionnair is. Want dan zou het geld zijn waarde verliezen. Toch is het niet prettig als een ander het millioen bezit en je het dus zelf niet hebt. Men kan dan wel praten van jaloezie, doch gaarne zal men die jaloezie aan een ander overdoen. Overigens, met de toeneming van je vermogen, verandert ook je opvatting met betrekking tot een meer billijke verdeling. Nu zijn er echter altijd lui, die het geld gebruiken kunnen en het niet hebben, zoals er ook lui zijn, die het hebben, maar het niet gebruiken kunnen. Een advertentie plaatsen om eens om te wisselen zal in zulk een geval toch geen succes hebben, dat wil zeggen van de zijde van dengeen, die het niet heeft.

Daarom was die man zo terneergeslagen, die een grote machinefabriek bezocht.

— En hier heeft u nu een machine, welke het werk van dertig man doet! lichtte de directie toe.

— Kolossaal! antwoordde de bezoeker, daarmee had mijn vrouw moeten trouwen.

— Wat zegt u? vroeg de directeur verbaasd, eigenlijk veronderstellende, dat hij hem niet goed begrepen had.

— Ik zeg, daarmee had mijn vrouw moeten trouwen. Dat ding zou dan misschien genoeg geld weten te verdienen om haar hoedjes, japonnetjes, zomer- en winterreisjes te betalen. En dan zou ze ook nog wat over houden om een auto te kopen!

Eerst naar LINKS, dan naar RECHTS uitkijken vóór u oversteekt, en.... even uw beurt afwachten. (Neem liever een latere tram dan.. de auto van den „Eerste Hulp-dienst".) —

